

overeenkomstig hetwelk de rechtbank van eerste aanleg in het kader van een vernietigingsprocedure een arbitrale uitspraak naar het scheidsgerecht kan terugsturen teneinde de arbiter(s) toe te laten de grond tot vernietiging te remediëren. Op die manier kan een vernietiging worden vermeden, met als gevolg dat de arbitrage niet volledig moet worden herbegonnen;

- *afbakening van de vernietigingsgronden.* Nieuw artikel 1717 Ger.W. probeert een louter formalistische benadering van de vernietigingsgronden te vermijden door voor vernietiging op grond van een schending van de overeengekomen arbitrageprocedure (m.u.v. onregelmatigheden inzake de samenstelling van het tribunaal) of op grond van gebrek aan behoorlijke mededeling van de aanstelling van een arbiter of van de arbitrageprocedure aan een partij te vereisen dat de aldus ingeroepen grond ook effectief invloed op de arbitrale uitspraak heeft gehad. Bovendien kan de meerderheid van de vernietigingsgronden niet langer door de rechtbank worden weerhouden indien de partij die ze aanvoert daarvan kennis kreeg tijdens de arbitrageprocedure en er zich desondanks toen niet op heeft beroepen.

“The proof of the pudding is in the eating”. Desalniettemin is de wet van 24 juni 2013 een grote vooruitgang voor arbitrage in België. De bovenvermelde wijzigingen zullen arbitrages met zetel in België ongetwijfeld gevoelig efficiënter maken.

G.C. en V.F.

Nederlands wetsvoorstel van 16 april 2013 tot modernisering van het arbitragerecht

ARBITRAGE

Algemeen (arbitrage) – Nederlands recht

ARBITRAGE

Généralités (arbitrage) – Droit néerlandais

Ook in Nederland werd op 16 april een wetsvoorstel ingediend tot modernisering van het arbitragerecht. De doelstellingen lopen gelijk met die van de nieuwe Belgische arbitragewet: aansluiten bij de UNCITRAL-modelwet en door die modernisering meer arbitrages aantrekken met Nederland als zetel.

Ook enkele van de vernieuwingen in het Nederlandse voorstel lopen parallel met de nieuwe Belgische wet. Zo wil men ook in Nederland de dubbele aanleg afschaffen, door bijvoorbeeld vorderingen tot vernietiging rechtstreeks bij het gerechtshof (en niet bij de rechtbank) te brengen. Tijdens zulk een vernietigingsprocedure zal het gerechtshof eveneens de zaak kunnen terugsturen naar het scheidsgerecht.

Daarnaast vormen ook thema's zoals de wraking van

arbiters, elektronische arbitrale uitspraken en arbitrage in consumentenzaken voorwerp van vernieuwing.

In Nederland is men niet even snel gegaan als in België: het wetsvoorstel zal wellicht rond de jaarwisseling besproken worden.

K.C.

Nieuwe CEPINA-reglementen van 1ste januari 2013

GERECHTELIJK RECHT

Arbitrage – Algemeen (arbitrage) – CEPINA-reglementen

DROIT JUDICIAIRE

Arbitrage – Généralités (arbitrage) – Règlements du

CEPANI

Op 1 januari 2013 traden drie nieuwe CEPINA-reglementen in werking: het arbitragereglement, het mediatierereglement en het reglement voor de beslechting van geschillen inzake domeinnamen.

Niet toevallig sluit het nieuwe arbitragereglement aan bij de moderniseringsgolf inzake arbitrage, waar ook de nieuwe Belgische arbitragewet in kadert. Het reglement speelt in op de nood aan snelheid en efficiëntie en de groeiende complexiteit van geschillen. De efficiëntie wordt onder meer verhoogd door de tussenkomst van een “emergency arbitrator”, die voorlopige en beschermende maatregelen kan bevelen nog voor het scheidsgerecht is samengesteld. Aangepaste regels rond voeging, tussenkomst, enz. moeten toelaten om geschillen met meerdere partijen en/of uit meerdere contracten op een consistente wijze te beslechten.

Opmerkelijk is dat het reglement uitdrukkelijk voorziet dat de arbitrageprocedure vertrouwelijk is tenzij de partijen anders zijn overeengekomen of tenzij er een wettelijke verplichting tot bekendmaking bestaat. Vele andere arbitragereglementen (en arbitragewetten) hebben dit (nog) niet met zoveel woorden durven poneren.

K.C.

Rechtspraak/Jurisprudence

Cour de cassation 23 mai 2013

Aff.: C.12.0195.F

SIGNIFICATION ET NOTIFICATION

Général – Introduction de l'affaire – Exploit de citation

BETEKENING EN KENNISGEVING

Algemeen – Inleiding van de zaak – Dagvaardingsexploot

L'article 700, 1er alinéa du Code judiciaire dispose qu'à peine de nullité, les demandes principales sont portées devant le juge au moyen d'une citation, sans préjudice des règles particulières applicables aux comparutions volontaires et aux procédures sur requête.

Dans cette affaire, la demande principale avait été erronément introduite par une requête contradictoire. Le

juge d'appel, sans que la partie défenderesse ait invoqué la nullité prévue dans l'article précité, avait déclaré la demande irrecevable au motif qu'elle n'avait pas été introduite par citation.

La Cour considère que l'introduction erronée d'une demande principale par une requête contradictoire ne figure pas dans la liste de l'article 864, 1er alinéa du Code judiciaire des omissions ou irrégularités sous peine de nullité d'office. Dès lors le non-respect de l'article 700 est sanctionné par la nullité soumise à l'article 864, 1er alinéa du Code judiciaire qui dispose que toutes nullités qui entacheraient un acte de procédure sont couvertes si elles ne sont proposées simultanément et avant tout autre moyen.

La nullité visé dans l'article 700 du Code judiciaire ne peut donc être soulevée d'office par le juge et est couverte si le défendeur ne l'a pas invoquée *in limine litis*.

O.V.B. et K.B.

Hof van Cassatie 12 april 2013

Zaak: C.12.0483.N

KOOP-VERKOOP

Internationale koop van roerende zaken – Weens Koopverdrag – Contractuele tekortkoming – Aansprakelijkheid – Uitsluiting – Verhinderung – Overmacht – Hardship – Imprevisie

ACHAT-VENTE

Vente internationale de marchandises – Traité de Vienne – Faute contractuelle – Responsabilité – Exclusion – Empêchement – Force majeure – Imprévision

In een arrest van 6 maart 2012 had het hof van beroep te Brussel het intern Belgisch verbintenissenrecht toegepast op een internationale koop-verkoop van horloges. Op basis van het Belgische overmachtbegrip, oordeelde het hof dat de verweerder in de volstreekte materiële onmogelijkheid was om de verkochte horloges te leveren.

De eisende partij tekende cassatieberoep aan, met als argument dat het Weens Koopverdrag had moeten worden toegepast. Op advies van procureur-generaal Leclercq verklaarde het hof het middel echter onontvankelijk.

In een arrest van 19 juni 2009 had het hof immers reeds een zeer ruime interpretatie gegeven aan artikel 79 van het Weens Koopverdrag. Het hof oordeelde toen in een baanbrekend arrest dat gewijzigde omstandigheden die niet redelijkerwijze voorzienbaar waren bij de contractsluiting en die onmiskenbaar van aard zijn om de last van de uitvoering van de overeenkomst op onevenredige wijze te verzwaren, onder omstandigheden een verhinderung kunnen uitmaken in de zin van dat artikel. Het hof eiste dus geen materiële onmogelijkheid om uit te voe-

ren, en opende daarmee de deur voor de imprevisieer, oftewel "hardship" als verschonende verhinderung.

Omdat overmacht in het Belgisch recht veel strenger wordt geïnterpreteerd dan verhinderung onder het Weens Koopverdrag, oordeelde het hof van beroep, daarin gevolgd door het Hof van Cassatie dat de eiser er geen belang bij had het Weens Koopverdrag in te roepen. Wanneer de onmogelijkheid om uit te voeren voldoet aan het criteria voor het Belgische overmachtsbegrip, voldoet ze zeker aan de criteria voor verhinderung onder het Weens Koopverdrag.

Vraag is nu wel of de langzame tendens om het overmachtsbegrip ook naar Belgisch recht ruimer te interpreteren – al dan niet via de leer van de goede trouw – hiermee een halt wordt geroepen?

K.C.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

Régine Feltkamp⁶ en Milan Godin⁷

Wetgeving/Législation

Wet van 23 april 2013 tot opheffing van de opdracht van de Nationale Bank van België als centrale depositaris van protesten (BS 17 mei 2013, inwerkingtreding op 1 september 2013)

PUBLIEK BANKRECHT

Nationale Bank van België

WAARDEPAPIER

Protest

DROIT BANCAIRE PUBLIC

Banque Nationale de Belgique

EFFETS DE COMMERCE

Protêt

Deze wet wijzigt de protestwet van 3 juni 1997 (BS 19 juli 1997, hierna "protestwet") en de wet van 10 juni 1997 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de protesten (BS 19 juli 1997). In de protestwet wordt het hoofdstuk over de protesten wegens niet-betaling van wisselbrieven en orderbriefjes die in de Verrekeningskamer aangeboden opgeheven. Het hoofdstuk "Andere protesten wegens niet-betaling en protesten wegens niet-acceptatie" is voortaan getiteld "Protesten wegens niet-betaling en protesten wegens niet-acceptatie".

Concreet houden deze wijzigingen in dat de Nationale Bank van België ("NBB") niet langer de centrale depositaris van protesten wegens niet-betaling van wisselbrie-

^{6.} Docent VUB, advocaat te Brussel.

^{7.} Advocaat te Brussel.